

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120321975
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Brondoš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6120321975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Brondoša a sudcov JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: EDENcars, s. r. o., Ivánska cesta 83, Bratislava, IČO: 44 923 848, zastúpený: JUDr. Boris Žák, advokát, Jašíkova 2, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., t. č. E. XX/X/X, XXXX F., G., zastúpený: LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., Tehelná 11, Rožňava, IČO: 47 242 795, o zaplatenie 4.953,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 5C/9/2021-127 z 26. októbra 2022,

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi 100% trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.953,- eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V celom rozsahu tak vyhovel žalobe, ktorú žalobca skutkovo odôvodnil tým, že medzi stranami vznikol záväzkový vzťah na základe zmluvy o prenájme dopravného prostriedku č. 24583, a to motorového vozidla zn. Škoda Fabia, EVČ: H. XXXXX, počas ktorého užívania žalovaným na ňom vznikla škoda, a to tak, že žalovaný potom, ako motorovým vozidlom narazil na nezrovnalosť na ceste, čím došlo k poškodeniu olejovej vane a vytečeniu oleja, nesprávne pokračoval v užívaní motorového vozidla, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu motora. Podľa nasledovnej argumentácie žalobcu existuje príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody na motorovom vozidle pozostávajúcej z nákladov na opravu vozidla (výmenu motora) vo výške 5.129,45 eura, odťah vozidla vo výške 360,- eur, kontrolu vozidla v Poprade vo výške 33,90 eura a kontrolu vozidla v Bratislave vo výške 129,65 eura. Doplnil, že nakoľko disponoval depozitom od žalovaného, celková výška škody predstavuje 4.953,- eur.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyšiel zo skutkových tvrdení strán, pričom na ustálený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a 2, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3, § 663, § 665 ods. 1, § 668 ods. 1, § 670, § 671 ods. 1, § 676 ods. 1 a § 680 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 261 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 a § 630 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník) v znení neskorších zmien a predpisov a § 2 ods. 4 písm. f) zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, z ktorých dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, keď konštatoval, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský právny vzťah na základe zmluvy o nájme dopravného prostriedku uzavretej na dobu určitú od 25.10.2019 17.30 hod. do 27.10.2019 19.30 hod.,

predmetom ktorej bol nájom OMV, Škoda Fábria, EČV: H., na ktorom vznikla v čase trvania nájomného vzťahu škoda tak, že žalovaný ako vodič a nájomca predmetného vozidla narazil jeho podvozkom do nerovnosti na ceste, v dôsledku čoho boli primárne poškodené kryt motora a olejová vaňa, z ktorej začal unikať olej, pričom následne, keďže žalovaný pokračoval vo vedení takto poškodeného vozidla, došlo z dôvodu nedostatku motorového oleja k poškodeniu motora vozidla. Tento záver považoval za logický a zodpovedajúci, či už škodovej udalosti, ktorú spôsobil žalovaný, tak aj odborným záverom listinných dôkazoch. Mal za preukázanú nielen samotnú škodovú udalosť, ktorú spôsobil žalovaný, ale aj nesprávne používanie OMV po škodovej udalosti, v dôsledku čoho došlo k poškodeniu motora OMV. Prihliadol aj na časový aspekt vzniku škody, keď žalovaný bezodkladne neinformoval žalobcu o vzniku škody, ktorú spôsobil v podobe poškodenia krytu motora a poškodenia olejovej vane dňa 26.10.2019, ale až nasledujúci deň teda 27.10.2019, pričom sa v čase vzniku škodovej udalosti dňa 26.10.2019 o 19.39 hod. dopytoval u zamestnanca žalobcu na možnosť uzavretia dodatočného pripoistenia vo vzťahu k prenajatému OMV, čo nasvedčuje skutočnosti, že žalovaný si už v ten moment bol vedomý vzniku škody na predmetnom OMV. Uzavrel, že tieto skutočnosti preukazujú naplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu a to samotné protiprávne konanie žalovaného (nesprávne užívanie motorového vozidla po škodovej udalosti), jeho následok (poškodenie motora OMV) a príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a následkom a zavinenie žalovaného. Následne sa súd prvej inštancie vyporiadal s námietkami premlčania a vecnej legitímácie žalovaného. Obranu žalovaného, že mu žalobca odovzdal predmet nájmu nespôsobilý prevádzky z dôvodu nedostatku oleja vyhodnotil ako účelovú a preto nedôvodnú. Poukázal pri tom na zmluvnú povinnosť žalovaného skontrolovať, či je predmet nájmu v stave spôsobilom na jeho riadne užívanie a bez väd, ktoré prípadné skutočnosti mal zaznamenať v preberacom protokole. Keďže tak žalovaný v priebehu kontraktačnej fázy nepostupoval, mal súd prvej inštancie za to, že prevzal predmet nájmu v stave spôsobilom na jeho riadne užívanie. Účelovosť obrany žalovaného vzhladol v tom, že práve jeho konaním došlo nesporne k škodovej udalosti, ktorej dôsledkom bolo okrem iného poškodenie olejovej vane, v dôsledku čoho muselo dôjsť aj k úniku motorového oleja. Výšku škody odôvodnil s poukazom na ust. § 442 ods. 1 OZ, pri ktorej ustálení vychádzal z vyčíslení opráv zo strany autoservisu v Poprade a autoservisu v Bratislave, ktoré podľa jeho záverov predstavujú v konečnom dôsledku vyjadrenie odborne spôsobilého subjektu na účely vystavenia kalkulácie ceny opravy poškodeného vozidla, ktorú „tento odborne spôsobilý subjekt vykonal až po náležitom zistení stavu poškodenia OMV.“ Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že mu mala byť odpočítaná aj suma z titulu poskytnutého poistného plnenia žalobcovi za olejovú vaňu, uviedol, že „žalobca nakoniec k oprave poškodeného OMV nepristúpil a to pre značné náklady, vyplývajúce z vyčíslenia opráv a rozhodol sa predaj poškodeného OMV ako vraku...., že „Z uvedeného dôvodu mu nemohlo byť ani vyplatené poistné plnenie na opravu OMV, ktoré mu bolo poisťovateľom priznané.“ V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na ustálenú judikatúru vyšších súdov (R 5/1988, R 25/1990). Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ust. § 255 ods. 1 CSP výlučným procesným úspechom žalobcu v spore.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne, event. aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne, aby zaviazal žalovaného plniť žalovanú istinu v splátkach po 200,- eur mesačne do 15. dňa toho ktorého mesiaca pod výhodou straty splátok. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosti skutkových zistení a následného právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie v otázke naplnenia predpokladov vzniku škody spôsobenej jeho konaním. Uviedol, že „Žalobca v konaní nepreukázal kauzálny nexus medzi vznikom škody, jej výškou a hlavne medzi príčinnou súvislosťou s konaním žalobcu a vzniknutou škodou...“, že „V spise absentuje žalobcovo preukázanie vzniku škody zapríčinennej konaním žalovaného respektíve opomenutím jeho konania...“, že „Žaloba žalobcu ani celý spis predmetnej kauzy neobsahuje listinný dôkaz o tom, že škodu vznikla v časovo-vecnej súvislosti s držbou predmetného motorového vozidla žalovaným...“, a že zmluva o prenájme dopravného prostriedku je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú nemohol zmluvu vôbec pripomenkovať a „Jednalo sa preto o neprijateľné podmienky, ktoré predmetná zmluva obsahovala.“ Vytkol súdu prvej inštancie, že na vec neaplikoval správne ustanovenia spotrebiteľského práva, v ktorej súvislosti poukázal na znenie ust. § 23a zákona č. 634/1992 Zb. (zrušeného 1.7.2007; pozn. odvolacieho súdu). Svojimi odvolacími námietkami poukazujúcimi na skutkové a právne vady rozsudku žalovaný podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný ich vymedzením v odvolaní,

a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

5. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s napadnutým rozsudkom, ktorý považuje za vecne správny. Stručne sa vyjadril k odvolacej argumentácii žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario CSP), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 11.9.2024 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP v odôvodnení ťažiskovo konštatuje, že dôvody, na ktorých spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP) a tiež úplne z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá CSP). Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, reagujúc tým zároveň na podstatné argumenty žalovaného v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP), odvolací súd dodáva:

8. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, to znamená musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnym predpisom ide vtedy, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

10. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku konštatuje, že tieto žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú v posudzovanom spore naplnené, keďže súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo, neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá vyplývala z vykonaných dôkazov a z tvrdení strán a svedkov a vykonané dôkazy správne vyhodnotil vo vzťahu k predmetu konania. Zistený skutkový stav posúdil podľa správnych zákonných ustanovení, ktoré aj správne vyložil a vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán. Odvolacie námietky spochybňujúce správnosť

rozsudku a skutočnosti uvedené žalovaným v odvolaní neumožňujú a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní rešpektoval klauzuly určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie, na zistený a daný skutkový stav použil správny predpis (vrátane aktuálne platného spotrebiteľského práva), správne ho aj vyložil a aplikoval, to znamená, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného. Odvolací súd na skutkové zistenia a právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje.

11. Žalovaný svojimi odvolacími námietkami nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť posúdenia otázky jeho zodpovednosti za škodu vzniknutú na motore prenajatého vozidla. Jeho odlišné nazeranie na uvedenú otázku je vystavané na presvedčení, že žalobca nepreukázal, že k vzniku tejto škody došlo jeho konaním, teda, že škoda vznikla v časovej a vecnej súvislosti s držbou predmetného vozidla, ktoré tvrdenia v odvolaní bližšie (skutkovo ani právne) nerozviadol.

12. Podľa ustanovenia § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa ustanovenia § 491 ods. 1 a 2 OZ záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

14. Základnými predpokladmi vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá (prezumpcia zavinenia). Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť.

15. Vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti a škodou Občiansky zákonník nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi porušením povinnosti predchádzať škodám a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba preto škodu „izolovať“ od všeobecných súvislostí a skúmať len to, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku (porovnaj R 21/1992).

16. Pre posúdenie príčinnej súvislosti je z hľadiska občianskoprávnej teórie a ustálenej judikatúry rozhodujúca teória podmienky a teória adekvátnej príčinnej súvislosti. Teória podmienky (sine qua non) stanovuje, že kauzalita medzi príčinou a následkom je daná vtedy, ak by následok bez príčiny nenastal. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je príčinná súvislosť daná vtedy, ak je škoda podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností, adekvátnym dôsledkom protiprávneho úkonu alebo škodovej udalosti. Aby bola príčinná súvislosť daná, musí byť teda preukázané, že škoda je adekvátnym dôsledkom škodovej udalosti a súčasne, že bez škodovej udalosti by ku škode nedošlo (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 24. 3. 2011, sp. zn. 28 Cdo 3471/2009, uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 26. 9. 2013, sp. zn. 28 Cdo 1635/2012, rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 20. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1916/2010, z literatúry napr. Slivka, J. - Spáčil, J. - Škárová, M. - Hulmák, M. a kol. Občiansky zákonník I. Komentár. 2. vydanie. Praha: CH Beck, 2009, s. 1206). V uvedenom smere Ústavný súd ČR

vo svojom náleze z 1. 11. 2007, sp. zn. I. ÚS 312/05, spresnil, že "pre zodpovednosť za škodu nie je nutné, aby vznik určitej škody bol pre konajúceho (škodcu) konkrétne predvídateľný, ale je dostatočné, že pre optimálneho pozorovateľa nie je vznik škody vysoko nepravdepodobný." (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 19. 9. 2012, sp. zn. 28 Cdo 382/2011).

17. Odvolací súd sa, aj v nadväznosti na stručnú odvolaciu argumentáciu žalovaného, stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Súd prvej inštancie v danom prípade vec správne posudzoval podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa náhrady škody a zisťoval, či žalovaný v rozhodnom období trvania nájomného vzťahu, počas ktorého užíval motorové vozidlo žalobcu, na ňom spôsobil žalobcovi škodu v rozsahu totálneho poškodenia motora. Možno súhlasiť s jeho záverom, že dôkazná situácia umožňovala bez akýchkoľvek pochybností ustáliť zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu v požadovanej výške. Vo veľkej miere takémuto výsledku nasvedčujú aj výsledky hodnotenia vykonaných dôkazov, nadväzujúcich na nespornú skutočnosť, že v čase trvania nájomného vzťahu žalovaný ako nájomca a vodič predmetného motorového vozidla spôsobil škodovú udalosť tak, že narazil podvozkom do nerovnosti na ceste, v dôsledku čoho boli primárne poškodené kryt motora a olejová vaňa, z ktorej začal unikať olej. Z týchto dôkazov vyplynul vysoko pravdepodobný skutkový nález, že žalovaný pokračoval v používaní (vedení) takto poškodeného vozidla, čím došlo z dôvodu nedostatku motorového oleja k poškodeniu motora vozidla žalobcu. Jednotlivo ako aj v súhrne teda vytvárajú jednotlivé dôkazy presvedčivý obraz o tom, že v dôsledku užívania vozidla žalovaným po fatálnom poškodení olejovej vane, z ktorej vytekol motorový olej (príčina), došlo k následku v podobe poškodenia motora vozidla. Škoda na motore je adekvátnym dôsledkom škodovej udalosti nesporne zapríčinennej žalovaným, bez ktorej by ku škode nedošlo.

18. Vo vzťahu k posúdeniu odvolacieho návrhu žalovaného na predĺženie zákonom stanovenej lehoty na plnenie odvolací súd konštatuje, že žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce zmenu paričnej lehoty.

19. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok ako vecne správny postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

20. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

21. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. V odvolacom konaní bol žalobca plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal proti žalovanému nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho

súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP)